

Ja som Alfa i Omega

Zj. 21,9-27 Židia a kresťania božie drahokamy

Potom prišiel jeden zo siedmich anjelov, ktorí mali sedem čiaš naplnených siedmimi poslednými pliahami, a hovoril mi toto: Pod', ukážem ti nevestu, manželku Baránkovu! A odniesol ma v duchu na veľký a vysoký vrch a ukázal mi sväté mesto Jeruzalem, ktoré zostupuje z neba od Boha a má slávu Božiu. Jeho jas bol podobný najvzácnejšiemu kameňu ako ligotavému kameňu jaspisu. Mesto malo mohutné a vysoké hradné múry s dvanástimi bránami, na bránach dvanásť anjelov s napísanými menami, menami dvanástich kmeňov synov izraelských. Tri brány od východu, tri brány od severu, tri brány od juhu a tri brány od západu. Hradné múry mesta mali dvanásť základných kameňov a na nich dvanásť mien dvanástich Baránkových apoštolov. Ten, čo hovoril so mnou, mal mieru zo zlatej trstiny, aby odmeral mesto, jeho brány a hradné múry. Mesto je postavené do štvorca, jeho dĺžka je toľká ako šírka. Trstinou odmeral mesto na dvanásťtisíc honov. Jeho dĺžka, šírka a výška sú rovnaké. Jeho hradných múrov nameral stoštyridsaťštyri lakt'ov ľudskej miery, ktorá je anjelská. Hradné múry sú postavené z jaspisu a mesto čisté zlato ako čisté sklo. Základné kamene mestskej hradby zdobia rozličné drahokamy. Prvý základný kameň jaspis, druhý safír, tretí chalcedón, štvrtý smaragd, piaty sardonix, šiesty sardion, siedmy chryzolit, ôsmy beryl, deviaty topás, desiaty chryzopras, jedenásty hyacint, dvanásty ametyst. Dvanásť brán je z dvanástich perál, každá brána z jednej perly. Námestie mesta čisté zlato ako priesračné sklo.

Ale chrám som v ňom nevidel, lebo Pán Boh vševládny a Baránok mu je chrámom. Mesto nepotrebuje ani slnko, ani mesiac, aby mu svietili, lebo sláva Božia ho osvecuje a Baránok mu je sviecou. V jeho svetle budú chodiť národy a králi zeme doň vnesú svoju slávu. Jeho brány nebudú zatvárať vo dne, veď noc tam nebude. A vnesú doň slávu a poctu národov, a nevojde doň nič nečisté, ani kto pácha ohavnosť a lož; (vojdu doň) len tí, čo sú zapísaní v Baránkovej knihe života.

Mt 19:27-28: " Veru vám hovorím: Pri obnovení sveta, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy, ktorí ste ma nasledovali, zasadnete na dvanásť trónov a budete súdiť dvanásť kmeňov izraelských."

Ešte presnejší popis je to v Ef 2,19-21: " A tak teda nie ste už cudzinci ani prišelci; ale ste spoluobčania svätých a domáci Boží, vybudovaní na základe apoštolov a prorokov, pričom uholným kameňom je sám Ježiš Kristus, na ktorom každé stavenie, (príslušne) pospájané, rastie v chrám svätý v Pánovi." O Kristovi sa píše: "...Kameň, čo stavitelia zavrhlí, stal sa kameňom uholným." (Mt 21,43)

-na 12 drahokamoch sú napísané mená 12-tich kmeňov Izraela zdá sa že každý kmeň Izraelský má svoj vlastný pridelený kameň.

Exkurz do SZ:

obdobný je počet drahokamov ako novom Jeruzaleme bol aj na náprsníku veľkňaza v SZ 2M 28,6-22. Bola to štvorhranná platňa s drahokamami usporiadanými v 4 radoch. Na každom bolo vyryté meno jedného kmeňa. Dokopy tvorili pestrú paletu farieb. Nie je jasné, či toto poradie kameňov je presné, ani to, či bol nejaký vzťah medzi kmeňom a "jeho" kameňom (farba, alebo vlastnosť...)

Zmyslom náprsníka bolo, že s ním vstupoval veľkňaz pred Hospodina do svätyne. Akoby prinášal pred Boha celý židovský národ. Bol to aj symbol ustavičnej modlitby za tieto kmene a tiež symbolickým uistením, že Boh svoj ľud nikdy neopustí. Z Novej Zmluvy vieme, že Ježiš je pomenovaný najvyšším veľkňazom, (Židom 8,1) teda predstupuje do božej prítomnosti, zastupuje tam nás.

-Je to zvláštny obraz, pretože Ježiš je podľa slov Biblie pravý veľkňaz - prinášajúci obeť a zároveň je sám tou obeťou. Neustále sa prihovára za kresťanov pred Bohom, akoby mal svoj ľud stále na svojich rukách

-v Ez. 28,13 sa hovorí, že už v raji boli tieto drahokamy, (tu je opísané, že bol nimi pokrytý satan, prv, než odpadol od Boha)

-presné počty a rozmery symbolizujú dokonalosť, plnosť, naplnenie (12 kmeňov Izraela, 12 apoštolov, $12 \times 12 = 144$, súlad s počtom poznačených zo Zj. 7,4-8....) 12 brán to je Izrael a 12 základných kameňov to je cirkev. Tým sa zdôrazňuje jednota božieho ľudu SZ aj NZ.

-rozmery sú v preklade 2500 km, kocka. Podobne aj svätyňa svätých v SZ mala rozmery presnej kocky. (1Kral' 6,20 - $20 \times 20 \times 20$). Tam sa ľud stretával s Bohom. V novom Jeruzaleme sa bude Boh priamo stretávať so svojim ľudom.

-Ez 52,2 s píše, že svätyňa mala presný štvorec: 500 lakťov x 500 lakťov.

-rozmery hradieb sú tiež len symbolické, pretože stoštyridsaťštyri lakťov po prerátaní na metre je cca 70m. (je to súčet $12 \times 12 = 144$) symbol jednoty a nedeliteľnosti božieho ľudu v SZ a NZ.

-v. 22. "*nebude tam chrámu*" Boh bude prítomný všade, nebude obmedzený ľudským myslením a vnímaním na jedno miesto. Nie je tam ani slnko, ani mesiac, lebo sláva Hospodinova ho osvecuje. V SZ, keď Mojžiš zišiel dolu zo Sinaja, jeho tvár žiarila, že si na ňu musel dať závoj, aby sa ne neho mohli dívať. Bolo to od božej prítomnosti. To trochu vysvetľuje "osvetlenie" Jeruzalema božou slávou.

v. 24. "*V jeho svetle budú chodiť národy*" - Niektorí vykladači si myslia (keď berú nový Jeruzalem s jeho rozmermi ako reálny), že nebude pokrývať celú novú zem, ale bude akoby jej novým hlavným mestom.

Záver: Boh sa v novom Jeruzaleme vráti k pôvodnému vzťahu s človekom, ako na začiatku sveta: tvárou v tvár v dokonalom spoločenstve. V tomto všetkom opise je vidieť božiu dokonalosť, cit pre detail, pre spravodlivosť a férovosť. Odlesk tejto božej milosti a lásky je možné zažiť už tu, na zemi, keď cirkev ži je podľa Jeho slova a nechá sa viesť Svätým Duchom k poznaniu Boha. V odpustení, zmierení, v napravení pošramotených vzťahov, všade tam sa odzrkadľuje boží odveký cieľ - zmieriť človeka s Bohom. A to sa stalo cez Ježiša, ktorý je Kristus!